16de Jaargang | Curacao den 25sten Februari 1899. | No. 791

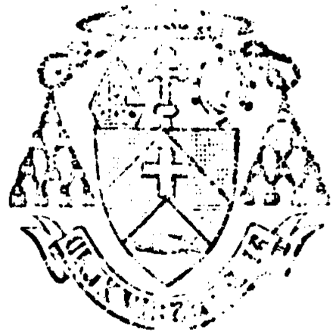
AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2, — met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No. 129

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2, — pa tres luna pagar pa dilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl. 10,— pa anja
Un number so fl. 0,20.

Fr. Jacobus Johannes Ambrosius Van Baars,

VAN DE ORDE DER PREDIKHEEREN,

Door de genade Gods en de gunst van den Apostolischen Stoel

TITULAIR BISSCHOP VAN TEUCHIRA

EN APOSTOLISCH VICARIS VAN CURACAO

AAN DE GEESTELIJKEN EN GELOOVIGEN VAN ZIJN VICARIAAT,

ZALIGHEID IN DEN HEER.

II. Kunnen Wij nu, B. G., getuigen dat de ouders het gebod der christelijke opvoeding trouw naleven en onderhouden ? Ach, onze ziel is bedroefd, want weenend moeten Wij bekennen : het getal van hen, die den ouderplicht getrouw volbrengen, is klein ; daarentegen ontzettend groot het getal der ouders, die menigwerf, op menigerlei wijze, en helaas! grootelijks aan hun ouderplicht te kort schieten tot ongeluk van hen zelven en tot ondergang hunner kinderen.

U op die tekortkomingen te wijzen achten Wij Onzen plicht. "De liefde in Christus, waarmede Wij U allen omvatten, dwingt Ons," (13) de zorg voor uw eeuwig heil gebiedt het Ons.

Dat zoovele katholieken, ondanks de heiligheid hunner wet en de alvermogende kracht der hun geschonken genademiddelen, door hun zondig leven anderen zoo dikwerf een aanstoot zijn, hiervan dragen in den grond de ouders voor een groot deel de schuld. Door hunne groote onwetendheid toch, door hun schuldige nalatigheid en onverschilligheid, door hun onverantwoordelijke zwakheid en toegeeflijkheid, dikwijls ook door hun verderfelijke voorbeelden verwaarloozen zij de christelijke opvoeding hunner kinderen. Zulk eene opvoeding toch zijn zij voor God in geweten verplicht te geven.

Voor een *christelijke* opvoeding nu is het niet voldoende, den kinderen een goede maatschappelijke stelling te verschaffen en zorg te dragen voor het aanleeren der menschelijke wetenschappen en uiterlijke beschaving ; naast deze worden den Christen nog hoogere eischen gesteld, om aan het hoofddoel zijner eeuwige bestemming te kunnen beantwoorden. Deze waarheid wordt te dikwerf vergeten en voorbijgezien, de naleving er van op velerlei wijze verzuimd.

Op de eerste plaats schieten vele ouders te kort door *verregaande onwetendheid* met betrekking tot hunne plichten, en niet het minst, wat aangaat het hooge belang der opvoeding hunner kinderen. De groote waarde van het kind beseffen zij niet ; de noodzakelijkheid om zijn geest en hart te vormen begrijpen zij niet; voor de vele gevaren, die het geluk huns kinds bedreigen, zijn zij blind ; zij maken ook geen gebruik van de hulpmiddelen, die hun voor de ware beschaving en de christelijke opvoeding hunner kinderen worden aangeboden. Hoe kan men een goede opvoeding der kinderen verwachten, waar de ouders in geen enkel opzicht medewerken, maar door hunne onwetendheid geheel en al te kort schieten in de vervulling van hun plicht ? Betreurenswaardig is daarom het lot dier kinderen, wier opvoeding door de schuld der ouders wordt verwaarloosd. Zij groeien op zonder leiding, zonder vorming ; hun lichaam neemt dagelijks in krachten toe maar hun ziel is aan de jammerlijkste ellende ten prooi.

Derhalve, B. G., alvorens den huwelijken staat in te gaan, is het dringend noodig eerst U zelven te onderrichten en de plichten van uwen staat goed te leeren kennen, wijl het gemis dier kennis zoo vele rampzalige gevolgen na zich zal sleepen voor U zelven en uwe kinderen, voor den godsdienst en de maatschappij.

Niet beter is het met de opvoeding der kinderen gesteld bij vele anderen, die hun plichten wel kennen, maar door *nalatigheid*, door *zwakheid* of door hun *ergerlijk voorbeeld* die plichten niet nakomen.

Vele ouders zijn den heiligen huwelijksstaat ingetreden, terwijl geen christelijke liefde, geen eerbiedige hoogachting, geen wederkeerige genegenheid des harten hen verbond. Geen christelijke wijsheid, noch godsdienstzin bezielde hen bij het aanvaarden van dien gewichtigen levensstaat. Geheel andere beweegredenen hebben haar kracht doen gelden. Welnu, de vreeselijke gevolgen van zulk een onbezonnen huwelijk worden weldra in al hun zwaarte gevoeld : de huwelijksband wordt velen een kwelling, de kinderen zijn hun dikwerf een last, en zoo wordt de opvoeding in menig opzicht verwaarloosd. Immers de krachtigste drijfveer tot het goed vervullen van den ouderplicht ontbreekt : de verstandige, christelijke liefde, die uit het hart voortkomend, wijselijk door het verstand wordt voorgelicht en die er naar streeft alle tijdelijk en geestelijk onheil van het kind af te wenden en zijn waarachtig geluk en welzijn te bevorderen.

Uit het geloof en de ondervinding weten wij, dat de mensch in onwetendheid wordt geboren, van nature tot het kwaad overhelt en, helaas! nog vele vijanden hem tot zonden aansporen.

De plicht nu der ouders is 't hunne kinderen te onderrichten ; van jongs af hen te oefenen en te helpen in den strijd tegen hunne booze hartstochten ; hen te gewennen aan eenvoudige gehoorzaamheid en eerbiedige hoogachting van hun gezag, en hen te bestraffen bij verzet.

Komen de ouders na dezen plicht na ? De eerste zorg moet zijn het kind bij de ontwikkeling des verstands *God te leeren kennen en dienen.* Zelden echter vindt men onder ons de bezorgde moeder, die zelve deze kennissen haren kinderen mededeelt en hen bij het stamelen der eerste woorden te gelijkertijd leert bidden ; onder wier oog het kind zich des avonds niet ter ruste begeeft, alvorens het, eerbiedig neergeknield, overluid zijn gebed heeft verricht.

Doch misschien wordt die nalatigheid hersteld, door dat er voor gezorgd wordt, dat de kinderen reeds vroegtijdig het *godsdienstig onderricht* op vastgestelde uren getrouw gaan bijwonen ? De voortdurende klachten van uwe geestelijke Herders daaromtrent bewijzen het tegendeel.

En op deze nalatigheid der ouders voor godsdienstig onderricht volgt verder niet zelden het algeheel verzuim, om voor *deugdelijk onderricht* hunner kinderen zorg te dragen. Want tot een goede, christelijke opvoeding wordt onderwijs gevorderd, dat op christelijke grondslagen steunt en dat niet alleen den geest, maar én geest én hart beiden voedt en vormt.

Waar derhalve de gelegenheid wordt geboden tot het ontvangen van goed, degelijk en vooral christelijk onderwijs, komen de katholieke ouders grootelijks te kort aan hun plicht, wanneer zij hun kinderen naar *neutrale scholen* zenden. Op die scholen toch mag niet gesproken worden over God of godsdienst of over de beoefening van christelijke deugden, en zoo staan de kinderen aan groot gevaar bloot, of wel door het onderwijs zelve of wel door omgang met andersdenkenden, den eerbied voor hun godsdienst te verliezen, het gift der goddeloosheid langzamerhand in te zuigen en de reinheid des harten te bezoedelen. De feiten bevestigen dit en ook van niet-katholieke zijde wordt door gezaghebbende personen voortdurend duidelijk en krachtig op de verderfelijkheid van een uitsluitend neutraal onderwijs gewezen.—

Naast de nalatigheid der ouders, om hunne kinderen christelijk onderwijs te doen genieten, vindt men bij velen het gemis aan *vorming des harten en leiding der hartstochten* van hunne kinderen.

Weinige ouders worden er gevonden, die hunne kinderen van hunne jeugd af er aan gewennen, bewijzen te geven van hunne oprechte, hartelijke kinderliefde ; die hun leeren, eerbied te betoonen en onderwerping aan het ouderlijk gezag, en gestadig gehoorzaamheid eischen aan hun rechmatigen wil.

Verre ook van den wil der kinderen reeds in hun prilste jeugd met wijze voorzichtigheid en standvastigheid te onderwerpen en te leiden, geven de ouders zelven hun in alles voldoening. Uit zwakheid of onverschilligheid zwicht de vader voor zijn weerspannigen zoon ; de moeder, uit vrees hare dochter te mishagen, geeft toe aan hare dwaze grillen en eigenzinnige verlangens, en beiden zijn dikwijls blind voor de gebreken hunner kinderen, weigeren die te erkennen, verontschuldigen ze en vertoornen zich niet zelden op andere oversten, die in hunne bezorgde liefde hen hebben berispt of bestraft

En wanneer de kinderen zich tegen het ouderlijk gezag hebben verzet, hoe treden de ouders dan tegen hen op ? De bestraffing of berisping blijft zeer dikwijls achterwege of zij volgt zonder oordeel, zonder rechtvaardigheid, zonder gematigdheid. Men laat zich meer leiden door hartstocht dan verstand ; meer door het gevoel van gekrenkt eigenbelang dan door liefde voor het welzijn van het kind ; men is gevoeliger voor een klein tijdelijk verlies dan voor groote overtredingen van zedelijke en goddelijke wetten. Mag dit een verstandige opvoeding heeten ?

Maar uw kinderen straffen, zegt gij, strijdt tegen uw liefde en teergevoeligheid. De H. Geest, de Geest van wijsheid en liefde, noemt dit niet liefde, maar haat : "die de roede spaart, haat zijn zoon," (14) en elders zegt Hij, "dat gij juist door de bestraffing het waar geluk van uw kind behartigt en het van den den eeuwigen ondergang bevrijdt" (15). Ouders, gij vreest de tranen van uw kind en wilt U die besparen ? Welnu, de dag zal aanbreken, dat dat kind niet vreezen zal, U bittere tranen te doen schreien van zielsverdriet, want de eigenwil uwer kinderen, dien gij in den beginne verwaarloosd hebt te bestrijden en te bestraffen, zal, immer gevoed, dermate in kracht toenemen, dat hij ook later niet meer te weerstaan is en de oorzaak zal worden uwer schande en die uwer kinderen.

Mogen Wij hier dan niet met reden klagen over de onvergeeflijke nalatigheid en zwakheid der ouders ? Dragen zij niet de schuld, dat hoogvaardig, weerspannig geslacht te hebben opgebracht, waarvan ook het Boek der wijsheid spreekt (16), dat zonder liefde voor zijne ouders, zonder eerbied voor hun gezag, zonder onderwerping aan hun wil, hun vermaningen versmaadt, zich tegen hun gebod verzet, hen niet zelden, schaamteloos met beleedigingen durft overladen en, ongevoelig voor hun nood en verdriet, zelf gemakkelijk en onbekommerd zoekt te leven !

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Kerkelijke berichten.

In de Engelsche koloniën en bezittingen zijn de aartsbisschoppelijke en bisschoppelijke zetels aldus verdeeld:

In Europa: 2 bisdommen, 1 apostolisch vicariaat ; in Azië: 7 aartsbisdommen, 20 bisdommen, 8 apostoli-

sche vicariaten en 5 apostolische prefecturen; in Afrika: 2 bisdommen, 9 vicariaten en 5 prefecturen; in Amerika: 8 aartsbisdommen, 22 bisdommen, 3 vicariaten en 1 prefectuur; in Australië: 5 aartsbisdommen, 13 bisdommen, 6 vicariaten (nog geen 60 jaar geleden was in dit uitgestrekte grondgebied slechts één katholieke priester!); in Nieuw-Zeeland: 1 aartsbisdom, 3 bisdommen, 1 apostolisch vicariaat. Dit maakt dus te zamen in geheel het Britsche Rijk en zijn onderhoorig grondgebied een getal van 171 diocesen en apostolische prefecturen. Het getal Katholieken in het Vereenigd Koninkrijk en zijn bezittingen bedraagt tien en half millioen.

* *
*

Naar wij vernemen, begeeft Z. D. H. Mgr. F. MARVEZ, Bisschop van Zulia, die in gezelschap van zijn Secretaris hier Maandagavond met de *Mérida* van de *Red D Line* aankwam, zich naar een vergadering van Venezolaansche Bisschoppen te Caracas, bijeengeroepen ter bespreking van een Breve van Z. H. den Paus, waarbij alle Zuid-Amerikaansche Bisschoppen tegen Mei a. s. naar Rome worden ontboden, alwaar een Nationaal Concilie zou worden gehouden.

Officieele berichten.

De Hoogedel Gestrenge Heer Mr. C. A. H. BARGE, Gouverneur der Kolonie, is benoemd tot Commandeur der Kroon-Orde van Italië. Wij bieden in afwachting der officieele bescheiden den Hoogedel Gestrengen Heer Gouverneur onze gelukwenschen aan met deze hooge onderscheiding.

Naar men meent, zou ook Admiraal CANDIANI, Commandant van het Atlantisch eskader, een dergelijke onderscheiding van het Nederlandsche Gouvernement ontvangen hebben.

Havennieuws.

Maandagavond viel het ss. *Mérida* van de *Red D Line* onze haven binnen na eene reis van vijf dagen, welke het in gewone omstandigheden in 36 uren doet. Men maakte zich hier reeds ernstig ongerust over het lot der boot.

Deze zag zich genoodzaakt om het geweld der golven, om verlies van roer en gebrek aan steenkolen terug te keeren naar San Carlos. Daar verlieten verschillende passagiers, die de reis niet verder durfden voortzetten, de boot en keerden per zeilschip naar Maracaibo terug. Eindelijk Maandagavond circa half 10 bereikte men de haven van Curaçao. Onder de passagiers bevonden zich o. a. Mgr. F. MARVEZ, Bisschop van Zulia en zijn Secretaris, en meerdere afgevaardigden voor het Congres, dat Dinsdag jl. te Caracas geopend moest worden. Deze allen misten te Curaçao de aansluiting naar La Guaira.

Men spreekt er van dat deze afgevaardigden de *Red D Line* een proces zouden aandoen vooral met het oog op den onvoldoenden voorraad kolen, zoodat zij de opening van het Congres misten en niet bij de samenstelling van het bureau konden tegenwoordig zijn.

Ook de *Caracas* van dezelfde maatschappij kwam Zondag hier een dag te laat van New-York aan wegens het slechte weer, dat haar een dag na het vertrek uit New-York overviel.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Alvarnoes & Co., Guillermina V. de Arian, Anita Alvares, Dr. A. Ernst, Nicola Ferrara. Franco Vanzina Garza, R. Hetmud, Hereders de B. Henriquez. Margarita Melendez, Martins, Deonicio Maduro, Angela Perozo, A. Pinedo & Co. Emilio Rheinhard, Johanan Sutrun William Severeyn, Jose Rafael Torres, C. A. de Veer c/o. Charles A. Jones.

* *
*

Dezer dagen ontvingen wij het volgende schrijven aangaande het verloren gaan van brieven.

Aan de Redactie van de *Amigoe di Curaçao.*

Gaarne wil ondergeteekende ten dienste van belanghebbenden de bevoegde autoriteit erop opmerkzaam maken, dat ik bewijzen in handen heb van de onveiligheid der correspondentie tusschen Curaçao en New-York. Ook door personen in Oost-Indië, die brieven van hier via New-York moesten ontvangen, wordt die onveiligheid aangenomen.

Hoogst waarschijnlijk wordt de verduistering van brieven veroorzaakt door de verleiding der Curaçaosche postzegels. Wij moeten hieraan echter dadelijk toevoegen, dat op de beambten van ons postkantoor geen verdenking behoeft te vallen.

Immers gelijk ik te weten kwam uit de inlichtingen, mij welwillend verstrekt door onzen wakkeren en steeds dienstvaardigen Postdirecteur, den Heer C. C. J. VAN ROMONDT, gaan brieven, die via New-York naar Nederland, Engeland, Duitschland en Frankrijk verzonden worden, in afzonderlijke, hier verzegelde brievenzakken, welke te New-York niet worden geopend. Juist nu van brieven, welke ik naar die landen verzond, kan ik geen verduistering constateeren. Bewijs genoeg dus, dat hier te Curaçao het misdrijf niet wordt bedreven en onze postbeambten niet aan hun plicht te kort schieten; daarvoor breng ik hun allen lof.

Echter iedereen, die brieven van aanbelang naar de Vereenigde Staten van Noord-Amerika of naar een ander dan de genoemde landen *via New-York* te verzenden heeft, zou ik den raad willen geven, zich de kosten van aanteekening te getroosten, zoolang niet ontdekt is, waar de verduistering bedreven wordt.

Santa Rosa, 23 Febr. 1899.

H. A. FRIE.
R. K. Pr.

Leger.

De bij het 7e regiment infanterie geplaatste kapitein P. A. H. F. TERGAU is te Amsterdam ingedeeld.

—Particuliere berichten melden ook de bevordering van den luitenant-adjudant L. SCHUTTE tot 1sten luitenant.

Venezuela.

In zijn openingsrede van het Congres kondigde President IGNACIO ANDRADE den volke aan, dat er wederom een kleine revolutie te betreuren was, nl., van Generaal RAMON GUERRA in den staat Guárico. Men gelooft echter niet, dat het veel te beteekenen heeft, maar toch meende de President die beweging te moeten brandmerken als een poging, die tot niets kan leiden dan om den vrede onder burgers in gevaar te brengen en den opkomenden handel, landbouw en nijverheid een gevoeligen slag toe te brengen.

Tegen de opstandelingen zijn afgezonden de Generaals LUTOWSKY, FERNÁNDEZ en GARCÍA FUENTES.

Ingezonden Mededeelingen.

DE KINDEREN.

Elk walgelijk en onsmakelijk geneesmiddel staat volwassenen tegen en verwekt afkeer bij kinderen. Zonder twijfel moet men dikwijls het uitblijven van goede gevolgen voor een gedeelte toeschrijven aan de walging, die het geneesmiddel verwekt — en dit is de ondergang van het systeem. Zoo gaat het ook bij de Levertraan, die dikwijls met geweld wordt opgedrongen met de gewone, vroegere preparaten aan tegenstribbelende en hulpbehoevende kinderen. De meest sprekende tegenstelling biedt

HET PREPARAAT

VAN WAMPOLE,

dat, ofschoon het alle herstel en genezing aanbrengende eigenschappen bevat der zuivere Levertraan, door ons uit versche lever van kabeljauw getrokken, toch geheel en al vrij is van *walgelijken smaak, reuk en kleur.* Dit preparaat is een vermenging van Levertraan met Hypophosphiten-siroop, Extracten van mout en wilde kerseschillen. Wampole's Preparaat heeft zijns gelijken niet in het genezen van bleeke, tengere, vermagerde kinderen, vooral van die lijden aan bloedarmoede, klieren, aan de engelsche ziekte, aan ziekten in de beenen en in het bloed. Zijn onovertroffen eigenschappen zijn van de hoogste orde. Het kweekt nieuw bloed aan, sterkt de spieren, bevordert het krijgen van tanden, geeft kracht aan de beenen en maakt de kinderen bekwaam om tot gezonde mannen en vrouwen op te groeien; *omdat de genezing is aangewend in de jeugd, is deze voordeelig en blijvend.* Ouders, wier kinderen ziek zijn, kunnen niet te spoedig hun toevlucht nemen tot dit geneesmiddel. Die er op vertrouwt, wordt niet bedrogen; het is bereid om te genezen, niet om te bedriegen. Het is een vinding der moderne wetenschap en de beste zaak, die de geneeskunde heeft aan te bieden. Het is zoet als honig en alleen het onvervalschte preparaat geeft reeds goede resultaten na de eerste dosis. Bij alle apothekers wordt het verkocht. (2)

EMULSION DE SCOTT.

Don Bernardo Perez, Doctor en Medicina y Cirugia certifica: que ha usado con mucha frecuencia en la tisis, escrófula, raquitismo y debilidad general "La Emulsión de Scott" de aceite de higado de bacalao con hipofosfitos de cal y sosa, habiendo siempre obtenido maravillosos resultados.

En testimonio de lo cual expide la presente en Valencia, Venezuela á 4 Mayo, de 1894.

DOCTOR B. PEREZ.

NEDERLAND.

Bankroet van het Liberalisme.

De *Nieuwe IJselbode* schreef het volgende over het bankroet van het liberalisme.

"Het is nu omstreeks 30 jaar geleden, dat de groote Stedehouder van Christus, die in de rij der Pausen de negende Pius was, in Encycliek en Syllabus plechtig de failliet-verklaring van het liberalsme uitsprak. Dat vonnis werd geveld toen het liberale stelsel nog stond aan den opgang van zijn baan, toen er buiten het geloof aan de onfeilbaarheid der liberale begrippen geen heil denkbaar scheen. Zelfs kortzichtige katholieken schudden bedenkelijk het hoofd op het vernemen van het doemvonnis over leeringen, waar-

FEUILLETON.

PODER DI FE.

(8)

Apena koe Donja Leonora a drenta den sala, koe un criar bieuw a drenta coe un cara bleek.

— Senjora, é dici, coe confianza di un criar bieuw di cas, ata noticia....

— Si, mi sabi, Leonora dici, ta Fernando no ta berdad? Larga é bini aki unbez.

— Si, Senjora, ma.... ma e prior també ta bini aki unbez.... lo no ta mehor di spera té ora é bini? es criar tabata puntra spantar.

— No, Hubert, mi ta ricibié unbez, bon noticia nunca sâ ta tempran, Leonora a respondé, i mi mes ta bai cerca djé.

—No, ma mal noticia si, es homber bieuw tabata bisa, ora el a mira koe toer su esfuerzo pa strobé tabata por nada. "Pober Don Mancio, pober Don Mancio!"

Donja Leonora acompanjar di su criarnan a baha trapi liger i bai, oenda Fernando tabata para coe hopi hende rondor di djé.

Ora Donja Leonora a jega, nan toer a hala un banda respetuosamente. Riba nan toer su cara hende por a leza spantoe i ansia.

Ma parcé Donja Leonora no a ripará nada, su wowo tabata fihar solamente riba Fernando, koe tabata bleek i cansar awor é ta un sombra di loké é tabata promer.

—Bon bini, Fernando, é dici carinjosamente, bo ta trecé mi noticia di Don Mancio; conta mi liger com a pasa coe mi esposo i com ta coe gera.

Ma Fernando a keda coe su cabez abao su dilanti i sin papia ni un palabra.

— Bam, papia Fernando, ta kiko ta nifica es silencio ai? Kiko bo ta falta, mi jioe?

I dirigiendo na un di es criarnan, Donja Leonora dici:

— Trecé un poco binja liger pé, boso no ta mira, koe casi Fernando por cai di cansar koe é ta?

Ma Fernando a haci un sinjal koe é no kier nada.

Donja Leonora koe a mira cara spantar di nan toer, koe tabata presente, a sinti també un spantoe drenté coe violencia.

— Papia, Fernando, é dici, ki noticia bo a trecé?

—Ai, Senjora, Fernando a respondé, mi a trecé noticia tristoe; gera tabata desfavorabel pa nos; un troepa fuerte a ataca nos i nos rey a moeri; henter nos egército a plama, Moronan a cohé muchoe di nos preso i a mata masjar hopi.

—I Don Mancio, Don Mancio? Donja Leonora tabata grita.

—Mi no sabi nada di djé, Senjora, Fernando a sigi ta papia, mi no por bisa koe é ta biboe of morto. Mi a mira koe Saracenonon a tiré abao i koe é tabata na suela, mas aleuw mi no sabi nada di djé.

Donja Leonora a tené es stoel, koe tabata un banda di djé, pa é no cai; Ana kier a bin judé, ma un senjal di djé a debolbé Ana atras; un gritoe di desaprobacion a sali for di boca di es multitud.

—I ta com bini bo aki anto? Donja Leonora tabata puntré, mientra koe su stem tabata sona coe un calmo innatural.

—Esai ta parcé mi ainda un milagro, Fernando dici, noticia koe nan a mata rey i principal nobelnan, a causa asina un pánico den henter egército koe, cual koe tabata por noema, a hui; ami a haja un golpi di repiente, koe mi a keda na suela, manera morto; ma ora anochi a drenta mi a bini na mi conocementoe, mi a lamanta coe masjar trabao i mi a lastra bai contra lamar, oenda mi a scondé tras di baranca; su siguiente dia mi a mira un barcoe i nan a cohé mi.

—I bo no sabi, koe Don Mancio ta biboe of morto?

—Nó, senjora, nos tabata bringando, i Don Mancio tabata manera un leon; di repiente un troepa di incrédulo a rondona nos. Don Mancio tabata meimei di mi i Pedro Martinez. Mi a mira com Pedro tabata trata di protehé coe su curpa contra flecha di enemigoe, ma pronto un flecha a cohé Pedro i el a cai.

Un grito penetrante a resona den vestibulo i Carmen a cai for di su conocemento na suela.

Donja Leonora a keda para manera un piedra, su cara a toema un expresion duroe, innatural, casi brutoe.

—I bo a bini aki, pa bisa mi esai? el a puntra coe un stem ronco despues di un momentoe. Bo a bandona bo maestro, bo maestro, koe bo a hura si ta necesario di defendéle coe bo bida i bo a hui manera un miserabel?

—Ma Senjora, kiko otro mi por a haci? es hoben dici, sustar pa es tono reprochabel i su cara rabia.

—Mi tabata heridar, sin forza i desarmar; ora mi a bini na mi conocementoe mi a haja mi sol riba campo di batalja meimei di morto.

— Ma mi no ta keré bo historia, Donja Leonora dici, si bo a trata como un fiel sirbidor, lo bo no a bandona es tera pagana, promer koe bo tabata sabi di suerte di bo maestro; miserabel, lo bo repenti di bo baheza.

Es sirbidornan tabata mira nan maestra coe un spantoe mudo. Nan koe tabata miré pa un imagen di mansedumbre, ta mira awor koe solamente pa su wowonan di candela Fernando tabata temblá su dilanti i tabata manera koe es wowonan kier a anikéle. Coe un expresion magestuoso é dici coe es criarnan coe un tono imperativo: "Hibéle den prison di mas profundo i trecé mi su jabinan. Lo é keda aja té ora mi mira, koe su cuenta ta berdad of mentira.

—Ai Senjora, Fernando tabata suplica, ma su suplica tabata por nada i mes ora nan a cohé, pasobra nan no por oponé na orden di nan maestra.

Solamente es homber bieuw a cai su dilanti i sclamando, mientra é tabata

mee de liberale voormannen den staat en maatschappij een nieuw, een hooger leven wilden instorten.

„En reeds heeft het liberalisme uitgediend..

„Op godsdienstig gebied proclameerde het liberalisme de vrijheid van ieder mensch, om te gelooven wat met zijn redelijk verstand overeenkwam, of wat hem goeddacht. En om deze vrijheid van den mensch te handhaven en te doen eerbiedigen verzette het liberalisme zich tegen elken godsdienst. die op een bovennatuurlijk karakter aanspraak maakte, de goddelijke openbaring op het voorhoofd droeg.

„Op wijsgeerig gebied ontmoeten wij denzelfden faillieten boedel. Met alle dwalingen heeft het liberalisme gecoquetteerd. Om een vast steunpunt voor zijn wankelenden voet te vinden, ging het in de leer bij Spinoza en Darwin, en dobberde het voort door het platste materialisme, en zwoer bij positivisme en determinisme en beproefde het met alles, behalve met de waarheid.

„Ook op staatkundig gebied zijn de liberalistische triomfen van korten duur geweest. Door hen, die zich door het liberale stelsel en de liberale beloften bedrogen voelden, werd het liberalisme van zijn eigen terrein verdrongen, het had wind gezaaid en dacht ook wind te oogsten, maar er kwam storm. Volgens het liberaal stelsel moest de gezeten burgerij eigenlijk aan de regeering deelnemen, moest de belasting betalende burger ook de koorden der algemeene beurs in de hand houden, moest het intellect plus het geld regeeren.

„Doch steeds heviger werd de dring van beneden naar boven. De radicalen begonnen de oud-liberalen vooruit te dringen en werden op hun beurt weer op de hielen getrapt door sociaal-democraten en anarchisten. *Sic nos, non nobis*, kan hun lijfspreuk zijn. „Wij hebben gearbeid maar niet voor ons-zelven" mogen zij gerust jammeren. Alles ververlaat hen, zelfs het neutraal onderwijs wordt hun afvallig.

Op economisch gebied heeft het voor 't egoïsme 't altruïsme in de plaats gesteld. In de plaats van „hebt uw naasten lief gelijk u-zelven," moet het nu heeten enkel „hebt uw naasten lief" zonder eenigen maatstaf. Een surrogaat van de christelijke naastenliefde, waarmee het nu zal beproefd worden op staathuishoudkundig terrein."

Na de Isralieten de Modernen!

In de Januari-aflevering van *De Gids* bepleit dr. L. Knappert, modern predikant te Assen, zoon van wijlen den hoogleeraar in de theologie te Amsterdam, het op den leerrooster uittrekken van meer uren dan tot nu het geval was voor godsdienstonderwijs. Wij laten voor het oogenblik dat betoog aan zijn plaats, maar lichten er toch de volgende regelen uit, welke de eenzijdige richting van het openbaar onderwijs teekenen op een wijze als men in den liberalen *Gids* zeker niet verwachten zou.

„Wanneer ik — zegt dr. Knappert in den aanhef van het bewust artikel— over het godsdienst-onderwijs schrijven ga als over een noodwendig tegenwicht tegenover de *eenzijdige inrichting* van het openbare, dan denk ik zeer bepaald ook aan gymnasia, burgerscholen en dergelijke. En dan is niet het kwaad, dat een enkele maal een onderwijzer, leeraar of docent de neutraliteit schendt, maar dit, *dat het openbare onderwijs de godsdienstige vorming schade doet.* Vooreerst omdat het overmatig de krachten van den leerling in beslag neemt. Dan ook *omdat het tegenover den Godsdienst in 't algemeen onwelwillend, voor 't minst passief staat.* Deze schadelijke invloed deert maar weinig de kinderen der lagere school (?), die reeds zeer vroeg onder andere invloeden komen, maar zeer bepaald hen die tot den volwassen leeftijd toe onderwijs ontvangen."

En voorts :

"Die zijn jongens of meisjes toevertrouwt aan gymnasium of hoogere burgerschool, mag wèl vertrouwen, dat hun hersenen zullen worden gevuld, maar kan evenzeer verzekerd zijn, dat het onderwijs geen elementen bezit, dat er geen toon in zal klinken, waardoor de godsdienstige aanleg zal worden ontwikkeld, zoodat hij, indien geen andere factoren ingrijpen, aan atrofie zal stersterven. Maar de algemeene toestand is die van een *passieve negatie.* En het is niet alleen *le ridicule qui tue.* Iedereen weet wat doodzwijgen is. Onze kinderen verkeeren gedurende de jaren van hun lager, middelbaar en gymnasiaal onderwijs in *een wereld, waarin de godsdienst wordt doodgezwegen.*"

BUITENLAND.

Rome.—Bij de Specola Vaticana is door den hulpopzichter een zeer belangrijke vondst aan den sterrenhemel gedaan. Die hulpopzichter, de Eerwaarde Pater Lais, van 't Oratorio S. Filippo Neri, maakte n. l. een fotografisch cliché bekend, over de nevelingen der Balena en van Orion. Over de eerste hielden zich slechts enkele sterrenkundigen bezig. Zelfs Herschel gaf er maar eene algemeene aanteekening over. Ondanks de vele moeielijkheden is thans een zeer bevredigend negatief verkregen, na een pose van negentien uren tijds ; met de twee fotografieën der nevelingen van Orion gelukte het in het tijdsverloop van negen uren. Volgens berekening zouden, negentien uren pozend, tot zelfs sterren van negentiende grootte gemerkt worden. De proef gelukte : 2153 kwamen er op, waarvan 961 van sterke, 1162 van zwakke uitdrukking. Eene bijzonderheid is daarbij gevonden, tot hiertoe niet bekend : men meende, dat de neveling van Orion zich ongemerkt verloor in de ruimte van den tegenovergestelden kant van het trapezium, zoodat het niet mogelijk zou zijn geweest te bepalen, wáár de cosmische wolken zouden eindigen, tot dat stelsel behoorende. Door dat pozen van 19 uren, waarbij de neveling bleek, zich uit te strekken over een ruimte, als nog niet was vermoed, kwam het uit, dat ze bepaald is omschreven door een fijnen lichtkring, als een bijna ringvormige weerkaatsing in het punt, waar de neveling ophoudt. (Die ster beweegt zich in de ruimte met een snelheid van zestien kilometer in een enkele seconde.) De "basis," aangegeven door de beweging der aarde om de zon is te veel zwak, om ook maar bij benadering te schatten de afstanden, die van de nevelingen scheiden. Dàt óók leert die vondst te meer.

— Ofschoon de katholieke pers te Rome onlangs opmerkzaam maakte, dat er bevoegden zijn, die stokstijf vasthouden, dat het jaar 1900 niet *om* is, tenzij de laatste dag daarvan *om* zal zijn, gaat het Romeinsche comitato ter bevordering van een dankbaar Eerebetoon aan den Heiland en aan Zijn zichtbare Plaatsvervanger op aarde, *bij het einde der Negentiende en 't begin der twintigste eeuw* ijverig voort, sedert den aanvang van het vorige jaar (1898), latende de vraag over een en nul en nul en een in 't midden. Het program stelde, op de eerste plaats, bedevaarten naar Loreto. Die bedevaarten worden dit jaar, als voorbereiding nog voortgezet, zoomede naar Lourdes en Pompei.

In Bolivia zal, zoo vernam het comitato, op staatskosten een dankbaar aandenken worden geplaatst in de Domkerk te Bogotá, bij eene wet, door de Volksvergadering bepaald, in dank aan God den Heer, voor de weldaden in de eerste eeuw der Republiek.

Dat Comitato internationale gaf in de jongste aflevering van zijn tijdschrift, verleden jaar om dezen tijd begonnen, belangwekkende opstellen over het doelmatig gepaste en de plechtigheid van dat Eerbetoon, Handelingen en Brieven van Patriarchen, Aartsbisschoppen en Bisschoppen, als bijvalsbetuigingen. Ook een lijst van beschermers, bevorderaars, medewerkenden, instemmenden en bijdragen aanbrengenden.

Frankrijk. — De *Dictionnaire des Contemporains* van 1898 (uitgave Hachette et Cie. Paris) geeft aangaande den nieuwverkozen President o. a. de volgende levensbijzonderheden. Hij werd geboren 31 Dec. 1838 te Marsonne, departement de Drôme. Hij is meester in de rechten en was tijdens den oorlog van 1871 maire in zijne geboorteplaats. Weldra werd hij Raadsheer in het gerechtshof der Drôme en in 1876 afgevaardigde ter tweede kamer. Steeds herkozen en altijd zetelvaster, werd hij in 1885 Senateur en bleef dit tot 1894, op welk tijdstip hij President van dat verheven lichaam werd. Hij maakte deel uit van het Kabinet Tirard en had daarin de Portefeuille van Openbare Werken van December 1887 tot April 1888. Ten tweede male werd hij minister in 1892 en als zoodanig ontwikkelde hij buitengewone kracht in het doorstaan van de meest uiteenloopende interpelaties...... Hij heeft altijd behoord tot de republikeinsche linkerzijde in Kamer en Senaat.

Duitschland. — Bij de behandeling van het legerontwerp verklaarde de minister van oorlog in den Duitschen Rijksdag, dat het hier gold met één slag den voorsprong in te halen, dien de andere Staten hebben verkregen. Het ontwerp handhaaft de vijfjarige periode. Van Russische zijde is, blijkens het manifest van den Czaar, geen aanvallenden oorlog te verwachten. Onze strijdmacht is intusschen zoo sterk geworden, dat men zonder spanning de toekomst in kan gaan. Bij het opmaken van het ontwerp heeft de regeering de grootste zuinigheid in acht genomen. De vorming van een nieuw legercorps moet achterwege blijven wegens gebrek aan geld. De grootste veranderingen worde ingevoerd bij de veldartillerie. De tweejarige diensttijd zal behouden blijven. Opdat door een verkorting van den diensttijd de gevechtswaarde niet in gevaar gebracht worden, moeten vierde batalјons worden ingevoerd. Ten slotte verklaarde de minister, dat het ontwerp slechts ontstaan is door de behoeften. Hij zal gaarne de verdere motiveering aan de commissie overlaten.

Na een lange redevoering van den socialistischen leider Bebel en een antwoord van den minister van oorlog, generaal Gossler, verklaarden de woordvoerders van het Centrum, de Nationaal-liberalen, de hervormingspartij en de vrijzinnige vereeniging, dat hun partijen bereid zijn.

---

tené su manoenan.

—Ai, Senjora, no doena un orden asina, podiser....

Ma Donja Leonora a manda é bai coe un tono duroe i dici :

—Bai, bo kier defendé un miserabel ? Boso toer bai, mi kier calma mi.

Un tras di otro, nan a bandona es lugar ai sin papia un palabra, largando solamente Donja Leonora victima di mas violente dolor. El a bai den sala, oenda ta cuater luna pasar su fiel esposo a bisti su spada i koe el a pidi Dios di conserbé den gera. Su wowonan a perdé nan briljo, su frenta tabata kima, su lipnan tabata movè, henter su curpa tabata sagudi violentemente. Un momentoe el a draai mira rond. Su bista a cai riba es porta grandi, riba cual escudo di Silva tabata cologa. Na cada banda tabatin trofeo, koe nan a gana na geranan anterior i na meimei di nan tabatin un cruz di paloe grandi coe un imagen artisticamente cortar di Nos Salbador. Leonora a cai na rodia.

—O, Dios, sea misericordioso, el a sclama den su dolor.

—Amen, un boz fuerte a respondé tras di su lomba, mes misericordioso koe lo bo ta coe otro, lo ta coe bo també.

Donja Leonora a draai i el a mira Prior di Dominiconan, koe a drenta sin koe el a miré i koe tabata testigoe di loké a pasa coe Fernando.

— Di es manera ai bo ta cumpli coe es encargo, koe bo esposo a confia bo? Bo ta condena su sirbidornan na prison, pasobra bo a larga un rabia inhustoe domina bo?

Es senjora di castiljo a baha su cabez bao di reproche di es Prior.

— Es hoben ta un miserabel i un mentiroso, Pader, é dici, mi ta conbencir, mi no por keré koe é ta papia berdad.

— No huzga, mientra bo no tin siguridad, es Prior a respondé, mi ta duda koe su noticianan por ta mentira, pasobra mi també a haja noticia di Lisboa di nos pérdida na combate di Alcasar i di morto di nos hoben rey. Ai pober Portugal, é tabata sigi papia fregando su manoenan, com tantoe bo gloria a caba! No corda, Senjora, koe ta bo sol ta jora. Es corriente di abatimiento i dolor ta corré for di palacio té na choza di mas chikitoe di tera, ma esai no ta un motiboe ainda pa bo drenta rabia, solamente pasobra Fernando a bisa bo berdad, aunké ki duroe é por ta.

Aunké es Prior tabata papia coe un tono fuerte i reprochabel, hende por a mira compasion den su cara.

— Mi pober jioe, mi pober jioe, es noticia ai tabata muchoe duroe pa bo, bo tin mester di sosiego i calma, ma promer, doena orden pa nan abri porta di prison, ta parcé mi, koe es pober hoben a sufri basta caba.

— Sí, ma mi mes lo haci esai ! Donja Leonora dici, si mi a cometé un inhusticia, anto no ta [illegible] mas koe hustoe koe mi mes dreché. Ata e jabinan, Pader, é dici, moenstrando riba un mesa, koe un di es criarnan a poné nan, nos lo bai huntoe pa liberta es preso.

— Asina berdadero jioe di Iglesia ta papia, es sacerdote dici coe seriedad, ma amistosamente; koe Dios i su Santisima Mama consola bo, mi jioe.

Es pober Fernando de Yama tabata sinta riba un piedra den es miserabel prison, ora koe Donja Leonora i es Prior a drenta.

El a spanta terribel, ora el a mira nan keriendo koe su último ora a jega i koe su Senjora a trecé un sacerdote pa toema su confesion promer koe nan condené na morto; ma con toer esai su cara no tabata moenstra temor, i es Prior costumbrar di leza riba cara di hende, a ripara unbez koe es hoben no tin nada di acusa su mes.

Donja Leonora a bai cerca e preso i dici: "Pordona mi, Fernando, mi dolor a haci mi loco i mi no tabata sabi kiko mi tabata haci, i despues kitando coe manoe temblando es heroenan é dici: "ata, bo ta liber, bai cerca bo amigoenan, nan lo doena bo loké bo tin mester; despues nos lo papia mas riba es asuntoe ai".

Fernando kier a cai na rodia su dilanti, é tabata muda di legria pa su libertad inesperada, ma Donja Leonora a haci un gesto negativo coe né i salì for di prison; abao den trapi el a keda un momentoe ta spera e Prior, koe a keda ta papia algun palabra di animacion coe es hoben.

Ora nan a jega ariba trobé, es Prior a hiba Donja Leonora den un cuarto.

— Bo tin mester di sosiegoe, mi pober jioe, el a repiti coe un tono compasivo, larga mi jama bo criarnan pa percura pa bo! Donja Leonora a sagudi su cabez i a tené su manoenan un instante dilanti su cara.

— Ai, Carmen, Carmen, é tabata sclama, hajando un pensamentoe di repiente.

— Kiko? Nan a mata Pedro també? es Prior a puntra spantar. Koe Dios asisti Carmen i su pober mama anto.

— Ta parcé mi, Pader, Donja Leonora a respondé, ma mi tabata asina egoista, di a corda solamente riba mi dolor, i loebida henteramente riba djé, té ora koe mi a tendé su gritoe.

— Lo mi bai cerca djé, na es momentoe aki lo é tin mester di algun palabra di animacion, pasobra es moza ta hoben ainda i sin experiencia i é no conocé sufrimentoe di den bida ainda.

Bo sabi oenda ta haja alivio i consuelo, es Prior dici, moenstrando riba un cruz, koe ta na muraja.

Donja Leonora a cai riba un banki di sosiegoe i tabata keda mira su dilanti sin ningun obheto.

Ai, Mancio, Mancio ! Ai, dusji Hesus, tené compasion coe nos, é tabata sclama.

E ta sigi.

***

het ontwerp zonder vooringenomenheid te onderzoeken en toe te staan wat werkelijk het nationaal belang eischt. Het ontwerp werd daarop naar de begrooting-commissie verwezen.

Engeland. — De heer Lawrence Swinburne, de redacteur van de *Daily Cronicle*, is met den luchtreiziger Spencer in een ballon over het Kanaal gereisd en in Frankrijk, bij Hâvre, terecht gekomen. Van dezen overtocht heeft hij een uitvoerig verhaal gegeven.

De ballon *Excelsior* was 55,000 kub. voet groot en had een maximum lading ballast in het schuitje. Bij het verlaten van Londen steeg de ballon 2900 voet hoog en ging aanstonds in de verlangde richting, waarin hij door stuur en zeilen gehouden werd. Te 1 uur kreeg men het Kanaal in 't zicht en de *Excelsior* zweefde op een hoogte van 3400 voet, maar eensklaps daalde hij tot op een hoogte van 990 voet. Gedurende den heelen overtocht klom en daalde de ballon aldus, terwijl hij evenwel de goede richting behield; telkens als men ballast uitwierp, steeg hij weer tot 1500 à 1600 voet. Te 2 uur 15 m. bereikte hij de grootste hoogte in zee, 5900 voet.

De zee stond hol en de luchtreizigers zagen slechts één stoomboot en eenige visscherschuiten. De heer Swinburne erkent zeer ontroerd te zijn geweest, toen hij zich boven die oneindige watervlakte bevond, zonder dat ergens land te zien was.

De temperatuur, die eerst zacht was geweest, werd eensklaps veel frisscher en de ballon daalde tot dicht bij 't water; men moest een groote hoeveelheid ballast uitwerpen, en van dat oogenblik af kon men geen groote hoogte meer bereiken.

Te 3 uur 37 werd de Fransche kust zichtbaar, een witte lijn op het uitgestrekte water. Nieuwe onrust. De zon werd door wolken bedekt en de ballon daalde eensklaps. Het ankertouw raakte de golven. De luchtreizigers aarzelden zich van hun toestel te bedienen, dat hun toeliet op de golven te drijven; zij verkozen hun ballast op te offeren. De ballon steeg weer in de hoogte. Te 3 uur 50 waren de daken van Fécamp in 't gezicht.

Nu poogde men, daar 't goed gelukken der expeditie toch verzekerd was, zeer hoog te stijgen. Te 4 uur zweefde de „Excelsior" statig op een hoogte van 6900 voet. Toen maakte men zich tot neerdalen gereed, wat onder de beste omstandigheden plaats had. Voor zij het anker wierpen, zwaaiden zij een Fransche vlag met den kreet: „Vive la France."

De heer Swinburne bekent oprecht, dikwijls zeer ongerust te zijn geweest, maar hij is naar Londen teruggekeerd, met groote geestdrift over zijn reis vervuld. Hij verklaarde nu met den heer Spencer zelf den Atlantischen Oceaan te durven oversteken. Dit zou zeker gewaagder en ook veel gevaarlijker zijn.

ADVERTENTIEN.

De Curaçaosche Hypotheekbank.

Ultima advertencia.

Debedónan di interest atrasá na e Banki aki ariba mencioná ta adverti koe promé koe fin di Maart 1899, nan debe di interest no por pasa mas koe 3 loena. Esnan koe falta di paga ta exponé na cobro judicial.

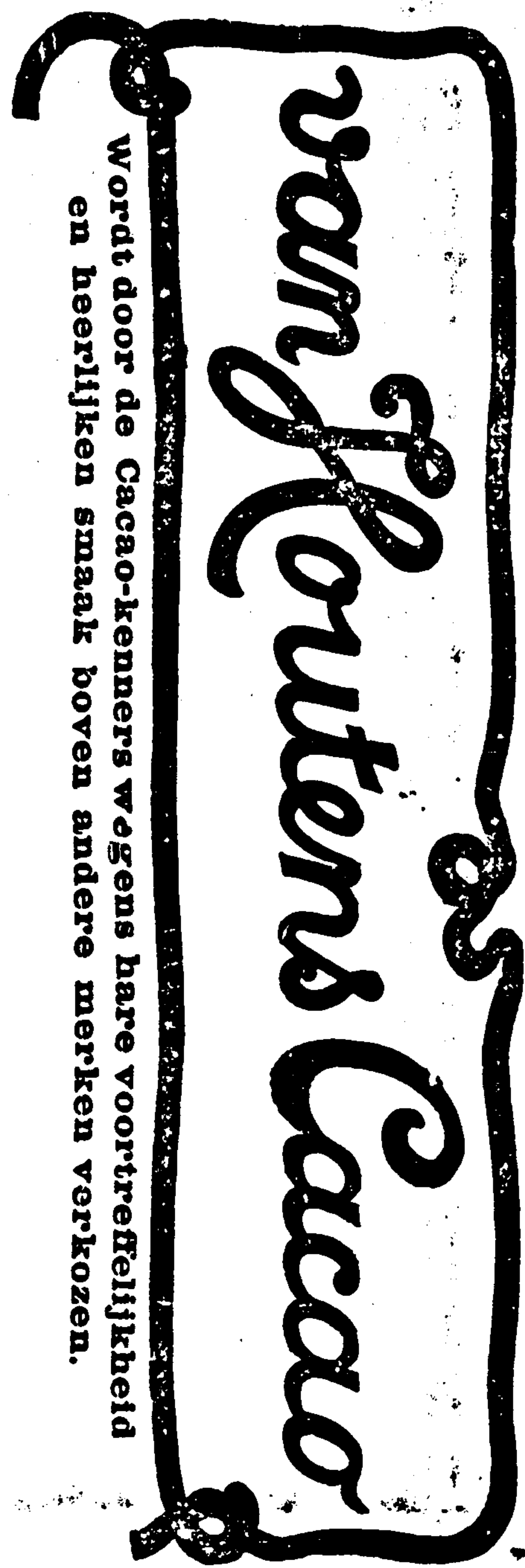
Curaçao, 9 Februari 1899.

Na nomber di Bestuur,

A. W. NEUMAN Fz.
Administrador.
JAN EVERTSZ,
Secretario.

BEVALLEN op heden van eene dochter J. J. DE HASETH GORSIRA, Echtgenoote van J. P. E. NEUMAN.

Curaçao, den 23 Februari 1899.

LEEST DIT!!!

Wij hebben de eer het geëerde publiek in kennis te stellen, dat wij benoemd zijn tot eenige agenten voor den verkoop van **Lans' extra Stout**, op Curaçao.

Dit bier heeft eene wereldberoemde vermaardheid verworven en wordt door meer dan duizend geneeskundigen in Nederland en door de meeste van dit eiland aan gezonden, zieken en herstellenden voorgeschreven.

Wij zijn tevens uitsluitend agenten voor den verkoop van een van de beste en goedkoopste lager-biersoorten, die in Curaçao geïmporteerd worden, nl. het merk **"El Ciervo"**—gerecommandeerd wegens het geringe alcoholgehalte en den aangenamen smaak.

De Lannoy & Co.
BOTICA CENTRAL.

Attest betreffende de scheikundige expertise van
LANS' EXTRA STOUT:

SOORTELIJK GEWICHT	1.035
Alcohol gehalte (in volum proc)	4,5 %
Extract gehalte	9,88 %
Gehalte aan minerale bestanddeelen	0,23 %
„ „ niet vluchtige zuren (als melkzuur)	0,24 %
„ „ vluchtige zuren (als azijnzuur)	0,025%

Abnormale bestanddeelen zijn niet geconstateerd.

Het "Stout" voldoet aan de eischen, welke aan een deugdelijk fabrikaat gesteld moeten worden.

De verhouding van extract tot alcoholgehalte is als zeer gunstig te beschouwen.

w. g. DR. VAN HAMEL ROOS & HARMENS, Amsterdam.

"A GRANDES MALES . . ."

La Emulsión de Scott es un "gran remedio." La Tísis y demás afecciones del pecho, la Escrófula y la Anemia son grandes males pero que ceden al uso de una medicina cuyos componentes tengan la virtud de sanar la irritación de la garganta y los pulmones, de eliminar las impurezas de la sangre y de producir carnes y fuerzas. Esto se logra con el aceite de hígado de bacalao subdividido en partículas infinitesimales para que sea asimilado rápidamente, como lo está en la legítima

Emulsión de Scott

Marca de Fábrica.

Esta medicina reune además las virtudes de los hipofosfitos de cal y de sosa que son grandes tónicos para el cerebro, los nervios y sistema óseo. De ahí que fortalezca á los débiles. No hay sustancia que contenga en tan alto grado las propiedades nutritivas y reconstituyentes del aceite de hígado de bacalao. La forma más conveniente de tomarlo es la de "Emulsión de Scott." Agradable al paladar. Reconocida universalmente por los médicos como la medicina-alimento por excelencia para los niños.

De venta en las Boticas. Cuidado con las falsificaciones é imitaciones.

Scott y Bowne, Químicos, Nueva York.

TE KOOP

— BIJ —

I. S. SCHEIDELAAR

Breedestraat, Overzijde.

Extra qualiteit Hollandsch zinkwit in olie in blikjes van 25 en 12½.

Curacao, 11 Februari 1899.

FOTOGRAFIA SOUBLETTE

Este muy conocido Taller ofrece de nuevo sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO
de 8 A. M. — 4 P. M

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.
Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterias y Almacenes de Viveres.

TIJD-TAFEL

der stoomschepen van "the Red D Line" tusschen
NEW-YORK,
PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1899.		Caracas	Philpª	Caracas	Philphª	Caracas	Philphª
Vertrekt van NEW YORK	Zaterdag	Jan. 14	Jan. 28	Feb. 11	Feb. 25	Maart 11	Maart 25
Doet SAN JUAN aan	Donderdag	,, —	Feb. 2	,, —	Maart 2	,, —	,, 30
" PONCE	Donderdag	,, 19	,, —	,, 16	,, —	,, 16	,, —
Komt aan te CURAÇAO	Zaterdag	,, 21	,, 4	,, 18	,, 4	,, 18	April 1
Vertrekt van ,, ...	Zaterdag	,, 21	,, 4	,, 18	,, 4	,, 18	,, 1
Komt aan te LA GUAYRA ..	Zondag	,, 22	,, 5	,, 19	,, 5	,, 19	,, 2
Vertrekt van ,, ..	Woensdag	,, 25	,, 8	,, 22	,, 8	,, 22	,, 5
Komt aan te PTO. CABELLO	Donderdag	,, 26	,, 9	,, 23	,, 9	,, 23	,, 6
Vertrekt van ,,	Vrijdag	,, 27	,, 10	,, 24	,, 10	,, 24	,, 7
Komt aan te CURAÇAO	Zaterdag	,, 28	,, 11	,, 25	,, 11	,, 25	,, 8
Vertrekt van ,, ...	Zondag	,, 29	,, 12	,, 26	,, 12	,, 26	,, 9
Doet LA GUAIRA aan	Maandag	,, 30	,, 13	,, 27	,, 13	,, 27	,, 10
" PONCE aan	Woensdag	,, —	,, 15	,, —	,, 15	,, —	,, 12
" SAN JUAN aan	Woensdag	Feb. 1	,, —	Maart 1	,, —	,, 29	,, —
Komt aan te NEW-YORK	Maandag	,, 6	,, 20	,, 6	,, 20	April 3	,, 17

STOOMSCHIP "MÉRIDA."

Vertrekt van CURACAO	Zaterdag	Jan. 21	Feb. 4	Feb. 18	Maart 4	Maart 18	April 1
Komt aan te MARACAIBO	Zondag	,, 22	,, 5	,, 19	,, 5	,, 19	,, 2
Vertrekt van ,,	Dinsdag	,, 26	,, 9	,, 23	,, 9	,, 23	,, 6
Komt aan te CURACAO	Vrijdag	,, 27	,, 10	,, 24	,, 10	,, 24	,, 7
Vertrekt van ,,	Maandag	,, 30	,, 13	,, 27	,, 13	,, 27	,, 10
Komt aan te MARACAIBO	Donderdag	,, 31	,, 14	,, 28	,, 14	,, 28	,, 11
Vertrekt van ,,	Dinsdag	Feb. 2	,, 16	Maart 2	,, 16	,, 30	,, 13
Komt aan te CURACAO	Vrijdag	,, 3	,, 17	,, 3	,, 17	,, 31	,, 14

SS "HILDUR" en "SALAMANCA"

	Hildur	Salamanca	Hildur	Salamanca	Hildur	Salamanca
Vertrekt van NEW YORK	Jan. 28	Feb. 11	Maart 1	Maart 15	April 1	April 15
Komt aan te CURACAO	Feb. 6	,, 20	,, 10	,, 24	,, 10	,, 24
Vertrekt van	,, 7	,, 21	,, 11	,, 25	,, 11	,, 25
Komt aan te MARACAIBO	,, 8	,, 22	,, 12	,, 26	,, 12	,, 26
Vertrekt van	,, 12	,, 28	,, 17	,, 31	,, 18	Mei 2
Komt aan te CURACAO	,, 13	Maart 1	,, 18	April 1	,, 19	,, 3
Vertrekt van	,, 13	,, 1	,, 18	,, 1	,, 19	,, 3
Komt aan te NEW YORK	,, 23	,, 10	,, 27	,, 10	,, 28	,, 12